

Palma, 5 de juny de 2021
Vigília de Corpus Christi

*A partir d'aquest diumenge, festivitat de Corpus Christi,
acollim a les esglésies i llocs de culte el 100% del seu aforament,
però mantenint les distàncies i prescripcions higièniques de sempre*

**Carta del bisbe Sebastià a l'Església de Mallorca,
als preveres i diaques, vida consagrada, laics i laiques del Poble de Déu
i a totes les altres persones de bona voluntat que ens vulguin escoltar**

Benvolguts germans i germanes en Crist Eucaristia i Amor solidari,

De ple en la celebració d'aquesta festa tan entranyable i cristiana com és el Corpus Christi, ens disposam a celebrar-la en la intimitat de les comunitats parroquials i de la Seu, participant en l'Eucaristia, memorial del Senyor, en la pregària d'adoració, reconeixent així la seva presència real entre nosaltres i el seu acompanyament promès per a «*cada dia fins a la fi del món*» (cf. Mt 28,20).

Celebrant avui la **Vetla de Pregària** amb els moviments apostòlics presents a la nostra diòcesi i demà, diumenge, l'**Eucaristia**, manifestam la nostra unitat íntima amb el Senyor i entre els qui formam el seu Cos viu, que és l'Església, i ho feim sempre oberts a tots els homes i dones de la nostra societat, a la qual ens devem per a fer del treball eclesial una acció a favor de les persones més necessitades, vulnerables i excloses. L'Església no existeix per a contemplar-se a ella mateixa, sinó per a ser ferment evangèlic de transformació de la societat segons els plans de Déu, que és Amor, és a dir, Càritas.

En ocasió del Dia de la Caritat presentam la **Memòria de la nostra Càritas de l'Església de Mallorca** amb una explicació detallada del que hem viscut al llarg d'aquest any, tot ell infectat per la pandèmia del coronavirus que encara no acaba de deixar-nos. El treball, com podeu veure i en altres ocasions ja hem explicat, ha estat molt intens, en moments difícil de poder atendre per la quantitat de necessitat que presentava cada situació personal o familiar amb què ens hem trobat per atendre.

Per tot això, **vull reconèixer amb emoció i agraïment** tot el temps i dedicació que els *professionals i voluntaris de Caritas Diocesana i de les Càritas parroquials*, de forma especial, el de la *Junta Gestora* que ha estat al front de tota la gestió durant aquest temps difícil de pandèmia. Una entrega que ha suposat moltes hores de feina i fins i tot fora d'horaris prevists. Certament, l'estil evangèlic del bon samarità que no passa de llarg davant la persona ferida a la vorera de la vida, sinó que s'implica en atendre-la, curar-la i donar-li espai per a ser cuidada, aquesta ha estat la voluntat que en tot moment ha regit el treball de Càritas. Al mateix temps vull agrair l'acceptació dels nous càrrecs

de *Directora de Càritas de Mallorca* i de *Delegat episcopal de Càritas*, que ja hi estan treballant i s'han presentat i ofert posant-se a disposició de les parròquies i de qualsevol persona que precisi de la seva ajuda i acompanyament. Vull afegir a l'agraïment el reconeixement de totes les *aportacions que persones anònimes* han fet i estan fent, aportacions que han anat en augment i demostren la sensibilitat social que hi ha en el cor de la nostra societat mallorquina.

Tot el Cos diocesà som cridats a cooperar en aquesta gran missió de la Caritat entre els més necessitats de la nostra illa i de més enllà. Ens hi va la credibilitat de la nostra fe i l'eficàcia del compromís que conté. L'esforç de comunió i la nostra unitat serà el signe visible, com diu l'Evangelí, «*perquè el món cregui*» (Jn 17, 21).

La nova situació en relació a la pandèmia, encara no superada del tot, segueix demanant-nos la nostra coresponsabilitat a l'hora d'anar introduint noves formes de presencialitat. Segueix essent exemple -i s'ha de fer un agraïment general per la manera com han esdevingut les trobades i celebracions als llocs de culte. També la forma amb què s'han cuidat les **sessions de catequesi** i altres **activitats parroquials**, com també el comportament tant del **professorat, personal no docent** i el **conjunt dels alumnes dels nostres Col·legis**. Tot un motiu d'ànim per a reprendre de nou la preparació del nou curs. Aprofit l'avinentesa perquè sigueu bons propagadors de la formació religiosa que a través de la classe de religió s'ha d'impartir en els nostres Col·legis, tant diocesans, concertats com públics. Ahir, amb una entranyable celebració a la Seu, celebràvem amb els **professors de Religió** -tant de l'escola pública com de la privada- l'acció de gràcies en l'Eucaristia i ens animàvem envers el nou curs amb ànim renovat.

Al mateix temps que agraeix de tot cor les aportacions i respostes rebudes a partir de la **Carta pastoral** «*Batiats, confirmats i enviats*», us faig un prec: aprofitau aquests mesos per a seguir-la llegint, reflexionant i, en la mesura del possible, enviant-me les vostres reflexions a cartapastoral@bisbatdemallorca.org ja que em són d'una gran utilitat i m'ajuden molt de cara a un major i millor coneixement de la realitat i a l'actuació pastoral que haurà de ser la seva conseqüència, sempre per al bé de tots. També el proper mes d'octubre haurem d'iniciar un treball important en relació a l'Església universal, pel qual demanem ja de d'ara la màxima participació i que és la fase inicial del proper **Sínodo de Bisbes** que, aquesta vegada, comença per la *fase diocesana* i que haurem de treballar a la nostra diòcesi de Mallorca. Ja en donarem els detalls en el moment oportú.

Us convidem a que aprofiteu bé el temps de l'estiu, un temps de més *descans* pels qui ho puguin fer, també de feina per tants qui hi necessiten, un temps de *lectura, pregària*, participació en la font de l'*Eucaristia, contemplació*, contacte amb la *natura, serenitat* i *aprofundiment* i, sobretot, un temps de *solidaritat* com mai per la urgència d'haver d'atendre nombroses famílies i persones individuals que precisen de constant ajuda. La coherència de la nostra vida cristiana ens ha de venir de l'associació entre l'amor rebut i l'amor donat.

Per això, encara en **temps de crisi global**, sobretot pel que fa als recursos econòmics i la seva repercussió preocupant en els afectats per la *pobresa, la malaltia* i la *desocupació*. A l'hora de fer el miracle, Jesús sempre ens demanarà «*quants de pans teniu?*» (Mc 6,38) i, com ho fa en la multiplicació dels pans i peixos, relat de signe netament eucarístic, demana la col·laboració responsable. Per això, la font de la Caritat - de tota Càritas- es troba en la **taula eucarística**. Facem que aquesta taula de cada una de

les nostres esglésies arribi a totes les taules familiars i a tants germans i germanes nostres que encara no s'hi han pogut asseure i necessiten més que ningú d'un plat amb menjar que els alimenti. Amb l'aliment necessari, el pa de cada dia, donem Jesús, ell que ens ha dit «*Jo som el pa viu que ha baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. I el pa que jo donaré és la meua carn per a la vida del món*» (Jn 6,51).

Aquesta afirmació de Jesús i la seva presència sacramental ens porta a la **pràctica de l'adoració eucarística**, la qual, a més d'aconsejar-la per a la vida dels cristians, ha de quedar dins el marc de la comunitat cristiana i -com dic a la Carta Pastoral, n.100- no a mercè de grups que ho volen viure pel seu compte. S'ha d'entrar a fons en el sentit de la presència eucarística i no reduir-la a una "possessió personal" més afectada per l'emoció i el sentiment que no per l'acte de fe i de caritat, sempre expressió de maduresa cristiana i sentit de pertinença a l'Església. Sempre ens ha fet molt de bé entrar en una església i fer la **visita al Santíssim**.

Vull acabar amb aquelles tan conegudes paraules del papa Francesc a *Evangelii gaudium*, 49 i han de definir el nostre estil pastoral: «*Sortim, sortim a oferir a tots la vida de Jesucrist. Repeteixo aquí per a tota l'Església el que molts cops vaig dir als sacerdots i laics de Buenos Aires: prefereixo una Església accidentada, ferida i tacada perquè surt al carrer, abans que una Església malalta pel tancament i la comoditat d'aferrar-se a les pròpies seguretats. No vull una Església preocupada per ser el centre i que acabi clausurada en una embolic d'obsessions i procediments. Si quelcom ha d'inquietar-nos santament i preocupar la nostra consciència, és que tants germans nostres visquin sense la força, la llum i el consol de l'amistat amb Jesucrist, sense una comunitat de fe que els contingui, sense un horitzó de sentit i de vida. Més que el temor a equivocar-nos, espero que ens mogui el temor a tancar-nos en les estructures que ens donen una falsa contenció, en les normes que ens tornen jutges implacables, en els costums on ens sentim tranquils, mentre a fora hi ha una multitud famolenca i Jesús ens repeteix sense cansar-se: «**Doneu-los vosaltres de menjar!**» (Mc 6,37).*

I ja que he fet referència al **papa Francesc**, vull fer-vos participar amb goig de la **resposta a la carta de felicitació** que li vaig enviar en nom de la Diòcesi de Mallorca i propi en ocasió del 8è aniversari de la seva elecció com a Successor de Pere i Bisbe de Roma, en la qual diu que agraeix el *gest de comunió fraterna d'aquesta estimada Església de Mallorca i demana que pregui i faci resar per ell i pel seu servei al sant Poble de Déu*. Així mateix, *ens encomana a la intercessió de la Benaventurada Verge Maria, Mare de l'Esperança i imparteix de cor la implorada **Benedicció Apostòlica**, que complagut -diu- fa extensiva a la seva família i a quants estan confiats a la seva cura pastoral*.

Que sigui així i que la benedicció del papa Francesc arribi a tots i, junt amb el meu afecte, la pregària per ell, pels malalts i més necessitats, per les vostres famílies i comunitats, i pensant particularment en cadascú de vosaltres,

+ Sebastià Taltavull Anglada,
Bisbe de Mallorca